

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัย กรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ชี้มูลความผิดทางวินัย
คำสำคัญ	การอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัย/โทษทางวินัย/ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต/ มูลความผิดทางวินัย
นักศึกษา	เศรษฐพงศ์ แหล่งสท้าน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรมหีมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

การที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในฐานะเป็นกฎหมายเฉพาะสำหรับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือน และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฐานะเป็นกฎหมายพิเศษ ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไว้แตกต่างกัน โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิอุทธรณ์ได้ทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และดุลพินิจในการกำหนดโทษทางวินัย และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ในฐานะเป็นองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนมีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ได้อย่างรอบด้าน สอดคล้องกับหลักการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งมีฐานะเป็นกฎหมายกลางในการพิจารณาทางปกครอง ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 96 บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติมีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการกำหนดโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชา และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ได้ถูกจำกัดอำนาจที่มีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้ทำการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจการกำหนดโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น

กรณีที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องข้างต้นได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไว้แตกต่างกันนั้น ย่อมก่อให้เกิดปัญหาความไม่เป็นเอกภาพของระบบกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ปัญหาการนำระบบอุทธรณ์มาใช้บังคับทั้งที่ไม่สามารถอำนวยความสะดวกเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ได้อย่างแน่แท้แต่กลับเป็นการกำหนดเงื่อนไขทางกฎหมายที่ไม่จำเป็นก่อนนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยและปัญหาความไม่เสมอภาคและล่าช้าในการอำนวยความสะดวกให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัย

เมื่อทำการศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่ากรณีกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไว้แตกต่างกันนั้น ก่อให้เกิดประเด็นปัญหาดังที่กล่าวแล้วข้างต้นจริง ผู้วิจัยจึงเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บางมาตราที่เกี่ยวข้อง บนหลักการที่ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่ใช้อำนาจในการไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัย และมีฐานะเป็นองค์กรตรวจสอบภายนอกฝ่ายปกครอง เมื่อผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาโทษทางวินัยและได้มีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติแล้ว ต้องให้คำสั่งลงโทษทางวินัยนั้นมีผลเป็นที่สุดในทางปกครอง และควรให้สิทธิผู้ถูกลงโทษทางวินัยนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดได้โดยตรง ซึ่งในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองสูงสุดนั้นควรมีคำสั่งเรียกหรือกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเข้ามาเป็นคู่กรณีในทุกคดี ทั้งนี้ เพื่อให้มีวิธีการปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันควรมีการเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณาดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ หรือเสนอต่อประธานศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณากำหนดคำแนะนำในการดำเนินคดี กรณีที่มีการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติแล้วแต่กรณี ซึ่งหากได้มีการดำเนินการตามที่ผู้วิจัยเสนอนั้น จะเป็นการสร้างกลไกในการควบคุม และตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและจะสามารถแก้ไขประเด็นปัญหาดังที่กล่าวแล้วข้างต้นจริงได้จริง

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS ON THE APPEAL AGAINST THE DISCIPLINARY PENALTY IN THE CASE OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION FOUND GROUND FOR DISCIPLINARY OFFENCES
KEYWORD	APPEAL AGAINST DISCIPLINARY PENALTY ORDERS / THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION / DISCIPLINARY OFFENCES
STUDENT	SETTAPHONG LAENGSAHAN
THESIS ADVISOR	DR.TRIPETCH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS, PUBLIC LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2017

ABSTRACT

Whereas the law on Civil Service as a specific law for civil service disciplinary proceedings and the law on Prevention and Suppression of Corruption as a special law have prescribed the right to appeal against disciplinary penalty orders differently. The Civil Service Act, B.E. 2551 (2008) provides that the disciplinary punished person is entitled to appeal on both points of fact, points of law and the discretion to impose a disciplinary penalty. And the Merit System Protection Commission, as an organization that has the authority to consider and adjudicate the appeals against disciplinary penalty orders of the civil servants, has an appellate authority comprehensively in consistent with the principles of Appeal and the consideration and adjudication on the appeal against the administrative orders according to the law on Administrative Procedure which is a central law for the administrative consideration. The Organic Act on Counter Corruption B.E. 2542 (1999), Section 96 provides that the disciplinary punished person according to the offenses base resolved by the National Anti-Corruption Commission is entitled to appeal the discretion to impose a disciplinary penalty of the superior only and the authority of the Merit System Protection Commission has been limited under the law on Civil Service to consider and adjudicate the appeals against the discretion to impose a disciplinary penalty of the superior only.

From which the abovementioned related laws have prescribed about the right to appeal against disciplinary penalty orders differently, it inevitably caused problem with the unity of the legal system on the appeal and the consideration and adjudication on the appeal against disciplinary penalty orders, problem in enforcing the appeal system even though the appellant cannot be given fair treatment absolutely yet imposing unnecessary legal conditions before bringing the case to be filed with the Administrative Court to revoke the disciplinary penalty orders and problem of inequality and delay in upholding justice to the disciplinary punished person.

After studied and analysed the involved problems, it founds that related laws which prescribed about the right to appeal against disciplinary penalty orders differently have caused the problems as mentioned above truly. The Researcher suggests that the Organic Act on Counter Corruption B.E. 2542 should be amend in some of the relevant section on the principle that the National Anti-Corruption Commission is an independent organization under the constitution exercising its authority to investigate and point out the grounds for disciplinary offense and also an external administrative monitoring organization when the superior has considered and ordered disciplinary offenses according to the offenses base resolved by the National Anti-Corruption Commission, such disciplinary penalty order shall be final in the administrative proceeding and the disciplinary punished person should be given the right to bring the case to be filed with the Supreme Administrative Court directly. In the adjudication of the Supreme Administrative Court, the National Anti-Corruption Commission should be summoned or assigned to be one of the parties in all cases. In order to provide the same practical method, it should be submitted to the General Meeting of Judges in the Supreme Administrative Court to regulate and prescribe the rules and procedures or submitted to the President of the Supreme Court to consider and give the suggestion in the proceedings in the case of filing to revoke the disciplinary penalty order according to the offenses base resolved by the National Anti-Corruption Commission as the case may be. If it is implemented as the Researcher suggested, it will create a mechanism to regulate and monitor the use of the authority of the National Anti-Corruption Commission and the problems as already mentioned above will be resolved.